

Стань зорею мені

Андрій Малишко

Стань зорею мені
На тривожнім путі,
На тривожнім путі космодрому.
Я крізь неї побачу
Нитки золоті,
Що снуються до отчого дому.

Синім променем стань
І сяйни біля віч,
Стань диханням весни на світанні.
Полиневою гілкою,
Айстрою в ніч,
Хоч росою в розлуці й коханні.

Сняться очі твої
В голубім пломені,
Стежка юності, – хусточка біла.
Не ставай лиш риданням
На серці мені,
Щоб душа як ріка не зміліла.

Простели своє сонечко
В срібних ключах
На мою полонину гарячу.
Та не стань лиш сльозою
Мені на очах,
Бо від неї шляху не побачу.